

מסורת הש"ס

כז א מתי פיו חלל
סנהדרין הללו א חסדי
עשן עד ששים ימים פיו
ד עקף א
כח א מתי פיו חלל
נפשות כסין הלל א
סמני עשן כ טשיש אית
סמן קנה ספק א ורב
אלס פ חכיה הלל א
הנלה טומד ד רעד
כח א ד מתי פיו חלל
אדורי מלך הלל א
סמני לאין קט
כח א מתי פיו חלל
משרד שני הלל א
סמני עשן קל
ל א מתי פיו חלל
עונות חלל הלל א

תורה אור השלם

1. ושפלת מארץ תדברי
ומעפר תשח אמרתך
ודיה כאוב מארץ קולך
אמרתך ומעפר
2. תצפצץ: ישעיהו כט ד
כי השח ישימ מרום
קריה נשגבה ישפילנה
ישפילה עד ארץ יגיענה
עד עפר: ישעיהו כו ה
3. התנצרי מעפר קומי
ויורשלה תחפצני

משלי כב ז

רבינו חננאל

הראשון קורא מהאדינו עד
זכור השני מזכור עד
ירכבהו, השלישי ירכבהו,
הרביעי וירא ה' וינאץ,
החמישי לו חכמה, הששי
כי ידון ה' עמו עד
סוף השירה, כן כל אחד
נאחד. אמר ר' יהודה

אך מלבד הפיתוחים הללו, אנו מקווים שני הכרובים, מכרוב לכרוב ויירב על כרוב ויעוף וגו'. כולי, עד וסמבר עלתה למקומה שנאמר אלך ואשובה ואמרו מקומו עד אשר יאשמו ויבקשו מני בצד להם ישחרוני, אמר ר' יוחנן ששה חדשים נחשבה שמנה לישראל במדבר שמה יחזור בהשחובה, ולא חזרו, כיון שלא חזרו אמר ה'מה עצמן שנאמר ועני

הגדית לחנות, וסן הנחות
ליירושלים כול, יעוד זאת
החקק רבן יוחנן בן
זכאי ושאילון ראש בית
דין בכל מקום, לא יהו
עדי החדש הולבין אלא
למקום הרעד, אבל וולתי
יעדי החדש אלא מוזמנים
לדין הולבין בכל מקום
שהוא בית דין שם, כגון
דהוא איתתא דאומניה
לדין קמה דאמימר, ואל
אמימר למחאו ואל אזלא
אגני כהני, ונכחו עליה

יבנן אין הכהנים רשאין
לעלות במגדליהן לדון.
זו מט' תקנות שהתקין
יבן יוחנן בן זכאי. חדא
הא וחמש בחדא פירקא, רא
אלא למקום הוצר. וחדא ב
הא דאמירא בכריתות פרק
יבאי ובטלה מפני החקלה
מגז עילין בחבירין והתירו
אקשינן ומי הוה בימי ליל
אלא מאדס, ודכן יוחנן בן